

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010591
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému I. A. a spol., pre pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods.1 písm.a), ods.2 písm.a) Tr.zák. v časti spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 1. júna 2017, o odvolaniach obžalovaných I. A., O. C. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.2.2017, sp.zn. 2T/174/2015 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm.d), ods.3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok u obžalovaných I. A. a R. J. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku sa obžalovaní I. A. a R. J. uznávajú za vinných a odsudzujú nasledovne:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o vine, treste a náhrade škody rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T 53/2016 zo dňa 17.6.2016, právoplatný dňa 17.6.2016, ktorým bol obžalovaný I. A. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a výrok o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 3T 100/2016 zo dňa 15.6.2016, právoplatný dňa 1.7.2016, ktorým bol obžalovaný R. J. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovaní: I. A. - nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom D. XXX, toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

R. J. - nar. XX. XX. XXXX v J., trvale bytom G., toho času bytom J., T. XXXX/XA

s ú v i n n í, ž e:

1.) I. A. po vzájomnej dohode s K. J. v priebehu mesiaca jún a júl 2009 predali obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti Fagus SK, s. r. o., Hliník nad Váhom 428 získané trestným činom podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spáchaným I. D., a to obytný kontajner č. Z-503 v mieste bydliska R. E. v L. D. č. XXX, za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.000 Eur a obytný kontajner č. Z-156 v M. nad L. I. C., za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.050 Eur,

2.) I. A. sám v priebehu mesiacov február až jún 2009 predal obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti Fagus SK, s. r. o., Hliník nad Váhom 428 získané trestným činom podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spáchaným W. O. T., I. D., O. C. a G. C., a to obytný kontajner č. F-105 v mieste bydliska C. T. v K. L. E. č. XX, za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 830 Eur, obytné kontajnery č.

F-129, Z-491 v mieste bydliska C. T. v K. L. E.- E. č. XXX, za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 2.000 Eur, obytné kontajnery č. Z-415 a Z-058 v podnikateľských priestoroch spol. Beny-stav, s. r. o. Prievidza, Necpalská 30, W. G., za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 3.984 Eur, obytný kontajner č. Z-456 v mieste podnikania C. Y. v Q. - J. XXX za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 1.300 Eur, čím v prípade skutkov pod bodom 1 a 2 získal neoprávnený prospech vo výške 10.164 eur,

3.) I. A. spoločne s R. J. a O. C. v úmysle za dodaný tovar nezaplatiť potom ako na jar 2010 na výstave v Brne spoločne kontaktovali poškodenú spoločnosť dňa 10.5.2010 v Prievidzi pod zámenkou dodávky betónových výrobkov na stavbu diaľnice v okolí Nitra podpísal R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza, Hviezdoslavova 5 so spoločnosťou Best-Beta, a. s. rámcovú kúpnu zmluvu, pričom na požiadanie poškodenej spoločnosti a pokyn I. A. jej predložil ako podmienku dodania betónovej dlažby potvrdenie vystavené ČSOB bankou a. s., pobočka Benešov zo dňa 17.6.2010, ktorým potvrdzoval povolenie inkasa v prospech poškodenej spoločnosti do výšky 700.000 CZK hoci vedeli, že na účte nie sú žiadne peniaze, na čo poškodená spoločnosť zrealizovala od 19.6.2010 do 25.6.2010 prepravu tovaru v hodnote 390.666 CZK, ktorý doviezla do areálu v Tesárskych Mlyňanoch, ktorý zabezpečil O. C., za dodaný tovar nezaplatili, tento z časti rozpredali, s ostatkom naložili nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti BEST-BETA, a. s., Ostrava- Hrabová, Paskovská 181/227, IČ: 45192308, Česká republika spôsobili škodu 14.003,06 Eur,

4.) I. A. potom ako ústne dohodol obchodnú spoluprácu so spoločnosťou CS-Beton, s. r. o. po vzájomnej dohode s R. J. a O. C. dňa 4.6.2010 v úmysle vylákať výrobky z betónu a za tieto nezaplatiť prostredníctvom e-mailu O. C. a R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza, Hviezdoslavova 5 od spoločnosti CS-Beton, s. r. o., Veľké Žarnoseky č. 184, IČ:36011819, Česká republika objednali zámkovú dlažbu o objeme minimálne 4.500 m² v hodnote 35.000 Eur, pričom na základe falošného potvrdenia o úhrade faktúry z účtu spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza z prievidzskej pobočky UniCreditBanky, a. s. v prospech poškodenej spoločnosti, ktorý vypracoval O. C. došlo k dodaniu dlažby o objeme 725,76 m² v hodnote 5.565,65 Eur do skladu v Tesárskych Mlyňanoch, ktorý zabezpečil O. C., čím poškodenej spoločnosti CS-Beton, s. r. o. spôsobili škodu 5.565,65 Eur, pričom ak by nedošlo k zastaveniu dodávky ostatku objednaného tovaru, vznikla by poškodenej spoločnosti škoda vo výške 35.000 €

X.) I. A. dňa 27. 09. 2010 z neznámeho miesta sa ako podnikateľský subjekt pod názvom I. A., T. XX, M., IČO: 755 67 318, DIČ: CZ 605918271 prostredníctvom G. Y., nar. XX. 6. XXXX z emailovej adresy c. s. a@b.c a tel. XXXX XXX XXX dohodol na zabezpečení viacerých prepráv tvárnic so spoločnosťou Eluma Trans, s.r.o. Volgogradská 13, Prešov, IČO: 364 661115 s tým, že po zaplatení prvej prepravy vopred sa uskutočnia aj následne, ktoré uhradia na základe vystavených faktúr, kde G. Y. vložil na účet spoločnosti Eluma Trans, s.r.o. sumu 370,- Eur za prepravu tvárnic z Odry, ČR do Žiaru nad Hronom, kde následne si I. A. prostredníctvom objednávok z emailovej adresy a@b.c objednal dňa 8. 10. 2010 prepravu v hodnote 700,- Eur (fa č. 50100089), 400,- Eur (fa č. 501 000095) a dňa 14. 10. 2010 prepravy v hodnote 400,- Eur (fa č. 50100098) a 800,- Eur (fa č. 50100099), kde však už pri prvotnej dohode vedel, že tieto ďalšie prepravy neuhradí, čím svojím konaním spoločnosti Eluma Trans, s.r.o. Prešov spôsobil škodu vo výške 3150,- Eur,

6.) R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Desing, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova ul. č. 5, 971 01 Prievidza, IČO: 36011819 podpísal dňa 4. 1. 2010 rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou H+H Slovenská republika, s.r.o. so sídlom Poľná 1967/4, 903 01 Senec, IČO: 36708381, ktorej predmetom bola dodávka stavebných materiálov, následne bol ako platobný nástroj za daný tovar dohodnutý inkasný súhlas, ktorý bol doručený do spoločnosti H+H Slovenská republika, s.r.o. a následne na základe tejto zmluvy bola od spoločnosti D.C.S. Desing, s.r.o. doručená do spoločnosti H+H Slovenská republika, s.r.o. objednávka na stavebný materiál, pričom dňa 22. 4. 2010, dňa 23. 4. 2010 a dňa 4. 5. 2010 v obci Y. na ulici ZŠ C. T., tento stavebný materiál R. J. ako konateľ spoločností D.C.S. Desing, s.r.o. prevzal na troch dodacích listoch, konkrétne na dodacom liste na faktúru č. 40000352 tovar v sume 2362,69 Eur, na dodacom liste na faktúru č. 40000353 tovar v sume 2362,69 Eur a na dodacom liste na faktúru č. 40000375 tovar v sume 2362,69 Eur, kde svojím podpisom potvrdil prevzatie predmetného stavebného materiálu, pričom obsahom každého dodacieho listu bol materiál H+H CLAS.PDK.P2d/š/ v 625x 250x250 v počte 25,00 pal a H+H paleta (PL) 1200x 750 mm, následne za uvedený tovar nezaplatil, pričom uviedol, že o detaily sa nestaral, že to nevybavoval on a že iba prišiel na miesto určenia za účelom podpísania dodacích listov, čím svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti H

+H Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Poľná č. 1967 /4, Senec (v súčasnosti APSALAR, s.r.o. so sídlom Drieňová ul. č. 1H/ II. 16 940, 821 01 Bratislava) škodu v celkovej výške 7088,07 Eur,

t e d a:

obžalovaný I. A. v bode 1

- spoločným konaním na iného previedol vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,

obžalovaný I. A. v bode 2

- na iného previedol vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou a získal ním pre seba a pre iného väčší prospech,

obžalovaný I. A. v bode 3, 4, 5 a obžalovaný R. J. v bode 3, 4 , 6

- v časti spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, v časti sa spoločným konaním dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedú niekoho do omylu a spôsobia tak na cudzom majetku značnú škodu a k dokonaniu činu nedošlo, pričom čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný I. A. v bode 1, 2

- pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v časti spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný I. A. v bode 3, 4, 5 a obžalovaný R. J. v bode 3, 4 ,6

- pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm.c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.j) Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

a za to sa

o d s u d z u j ú:

Obžalovaný I. A.

Podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný R. J.

Podľa § 221 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n) Trestného zákona k spoločnému trestu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého sa mu podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému R. J. obmedzenie spočívajúce v zákaze styku so spoluobžalovanými I. A., nar. X.XX.XXXX v J., a O. C., nar. X.X.XXXX v L. J..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaní I. A., O. C. a R. J. sú povinní uhradiť spoločne a nerozdielne Spoločnosti CS-BETON, s. r. o., so sídlom Veľké Žernoseky 184, 412 01, IČO: 47287586 škodu vo výške 5 565,65 €.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. sa poškodená obchodná spoločnosť Eluma Trans, s.r.o. Prešov, Volgogradská 13, Prešov, IČO: 36466115 s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. sa obžalovanému R. J. ukladá povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti APSALAR, s.r.o. so sídlom Drieňová ul. č. 1H/II. 16940, 821 01 Bratislava, škodu vo výške 7.088,07 €.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaných Júliusa Urika a Radoslava Mihálika z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Prievidzi rozsudkom zo dňa 1.2.2017, sp. zn. 2T/174/2015 podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a o treste rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T 53/2016, zo dňa 17.6.2016, právoplatný dňa 17.6.2016, ktorým bol obžalovaný I. A. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. č. 3T 100/2016 zo dňa 15.6.2016, právoplatný dňa 1.7.2016, ktorým bol obžalovaný R. J. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a obžalovaného I. A. uznal za vinného v bode 1 a 2 rozsudku pre pokračovací zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v časti spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaného I. A. v bode 3, 4, 5 rozsudku, obžalovaného O. C. v bode 3, 4 rozsudku a obžalovaného R. J. v bode 3, 4, 6 rozsudku pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1.) I. A. po vzájomnej dohode s K. J. v priebehu mesiaca jún a júl 2009 predali obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti Fagus SK, s. r. o., Hliník nad Váhom 428 získané trestným činom podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spáchaným I. D., a to obytný kontajner č. Z-503 v mieste bydliska R. E. v Nitrianskych D. č. XXX, za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.000 Eur a obytný kontajner č. Z-156 v M. nad L. I. C., za ktorého predaj získali hotovosť vo výške 1.050 Eur,

2.) I. A. sám v priebehu mesiacov február až jún 2009 predal obytné kontajnery vo vlastníctve spoločnosti Fagus SK, s. r. o., Hliník nad Váhom 428 získané trestným činom podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spáchaným W. O. T., I. D., O. C. a G. C., a to obytný kontajner č. F-105 v mieste bydliska C. T. v K. L. E. č. XX, za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 830 Eur, obytné kontajnery č. F-129, Z-491 v mieste bydliska C. T. v K. L. E.- E. č. XXX, za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 2.000 Eur, obytné kontajnery č. Z-415 a Z-058 v podnikateľských priestoroch spol. Beny-stav, s. r. o. Prievidza, Necpalská 30, W. G., za ktorých predaj získal hotovosť vo výške 3.984 Eur, obytný kontajner č. Z-456 v mieste podnikania C. Y. v Q. - J. XXX za ktorého predaj získal hotovosť vo výške 1.300 Eur, čím v prípade skutkov pod bodom 1 a 2 získal neoprávnený prospech vo výške 10.164 eur,

3.) I. A. spoločne s R. J. a O. C. v úmysle za dodaný tovar nezaplatiť potom ako na jar 2010 na výstave v Brne spoločne kontaktovali poškodenú spoločnosť dňa 10.5.2010 v Prievidzi pod zámienkou dodávky betónových výrobkov na stavbu diaľnice v okolí Nitry podpísal R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza, Hviezdoslavova 5 so spoločnosťou Best-Beta, a. s. rámcovú kúpnu zmluvu, pričom na požiadanie poškodenej spoločnosti a pokyn I. A. jej predložil ako podmienku dodania betónovej dlažby potvrdenie vystavené ČSOB bankou a. s., pobočka Benešov zo dňa 17.6.2010, ktorým potvrdzoval povolenie inkasa v prospech poškodenej spoločnosti do výšky 700.000 CZK hoci vedeli, že na účte nie sú žiadne peniaze, na čo poškodená spoločnosť zrealizovala od 19.6.2010 do 25.6.2010 prepravu tovaru v hodnote 390.666 CZK, ktorý doviezla do areálu v P. C., ktorý zabezpečil O. C.,

za dodaný tovar nezaplatili, tento z časti rozpredali, s ostatkom naložili nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti BEST-BETA, a. s., Ostrava- Hrabová, Paskovská 181/227, IČ: 45192308, Česká republika spôsobili škodu 14.003,06 Eur,

4.) I. A. potom ako ústne dohodol obchodnú spoluprácu so spoločnosťou CS-Beton, s. r. o. po vzájomnej dohode s R. J. a O. C. dňa 4.6.2010 v úmysle vylákať výrobky z betónu a za tieto nezaplatiť prostredníctvom e-mailu O. C. a R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza, Hviezdoslavova 5 od spoločnosti CS-Beton, s. r. o., Veľké Žarnoseky č. 184, IČ:36011819, Česká republika objednali zámkovú dlažbu o objeme minimálne 4.500 m² v hodnote 35.000 Eur, pričom na základe falošného potvrdenia o úhrade faktúry z účtu spoločnosti D.C.S. Design, s. r. o., Prievidza z prievidskej pobočky UniCreditBanky, a. s. v prospech poškodenej spoločnosti, ktorý vypracoval O. C. došlo k dodaniu dlažby o objeme 725,76 m² v hodnote 5.565,65 Eur do skladu v P. C., ktorý zabezpečil O. C., čím poškodenej spoločnosti CS-Beton, s. r. o. spôsobili škodu 5.565,65 Eur, pričom ak by nedošlo k zastaveniu dodávky

5.) I. A. dňa 27. 09. 2010 z neznámeho miesta sa ako podnikateľský subjekt pod názvom I. A., T. XX, M., IČO: 755 67 318, DIČ: CZ 605918271 prostredníctvom G. Y., nar. XX. 6. XXXX z emailovej adresy c. s. a@b.c a tel. XXXX XXX XXX dohodol na zabezpečení viacerých prepráv tvárnic so spoločnosťou Eluma Trans, s.r.o. Volgogradská 13, Prešov, IČO: 364 661115 s tým, že po zaplatení prvej prepravy vopred sa uskutočnia aj následne, ktoré uhradia na základe vystavených faktúr, kde G. Y. vložil na účet spoločnosti Eluma Trans, s.r.o. sumu 370,- Eur za prepravu tvárnic z Odry, ČR do Žiaru nad Hronom, kde následne si I. A. prostredníctvom objednávok z emailovej adresy a@b.c objednal dňa 8. 10. 2010 prepravu v hodnote 700,- Eur (fa č. 50100089), 400,- Eur (fa č. 501 000095) a dňa 14. 10. 2010 prepravy v hodnote 400,- Eur (fa č. 501000098) a 800,- Eur (fa č. 50100099), kde však už pri prvotnej dohode vedel, že tieto ďalšie prepravy neuhradí, čím svojím konaním spoločnosti Eluma Trans, s.r.o. Prešov spôsobil škodu vo výške 3150,- Eur,

6.) R. J. ako konateľ spoločnosti D.C.S. Desing, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova ul. č. 5, 971 01 Prievidza, IČO: 36011819 podpísal dňa 4. 1. 2010 rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou H+H Slovenská republika, s.r.o. so sídlom Poľná 1967/4, 903 01 Senec, IČO: 36708381, ktorej predmetom bola dodávka stavebných materiálov, následne bol ako platobný nástroj za daný tovar dohodnutý inkasný súhlas, ktorý bol doručený do spoločnosti H+H Slovenská republika, s.r.o. a následne na základe tejto zmluvy bola od spoločnosti D.C.S. Desing, s.r.o. doručená do spoločnosti H+H Slovenská republika, s.r.o. objednávka na stavebný materiál, pričom dňa 22. 4. 2010, dňa 23. 4. 2010 a dňa 4. 5. 2010 v obci Y. na ulici ZŠ C. T. , tento stavebný materiál R. J. ako konateľ spoločností D.C.S. Desing, s.r.o. prevzal na troch dodacích listoch, konkrétne na dodacom liste na faktúru č. 40000352 tovar v sume 2362,69 Eur, na dodacom liste na faktúru č. 40000353 tovar v sume 2362,69 Eur a na dodacom liste na faktúru č. 40000375 tovar v sume 2362,69 Eur, kde svojím podpisom potvrdil prevzatie predmetného stavebného materiálu, pričom obsahom každého dodacieho listu bol materiál H+H CLAS.PDK.P2d/š/ v 625x 250x250 v počte 25,00 pal a H+H paleta (PL) 1200x 750 mm, následne za uvedený tovar nezaplatil, pričom uviedol, že o detaily sa nestaral, že to nevybavoval on a že iba prišiel na miesto určenia za účelom podpísania dodacích listov, čím svojim konaním spôsobil poškodenej spoločnosti H +H Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Poľná č. 1967 /4, Senec (v súčasnosti APSALAR, s.r.o. so sídlom Drieňová ul. č. 1H/ II. 16 940, 821 01 Bratislava) škodu v celkovej výške 7088,07 Eur,

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný I. A. podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný O. C. podľa § 221 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 5, § 37 písm. h), m) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému O. C. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/47/2013 zo dňa 12.6.2013, právoplatný dňa 12.6.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný R. J. podľa § 221 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n) Trestného zákona k spoločnému trestu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanému R. J. obmedzenie spočívajúce v zákaze styku so spoluobžalovanými I. A., nar. X.XX.XXXX v J. a O. C., nar. X.X.XXXX v L. J..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaní I. A., O. C. a R. J. boli zaviazaní uhradiť spoločne a nerozdielne Spoločnosti CS-BETON, s. r. o., so sídlom Veľké Žernoseky 184, 412 01, IČO: 47287586 škodu vo výške 5 565,65 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podali odvolania obžalovaní I. A., O. C. a prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi v neprospech obžalovaných I. A. a R. J..

Obžalovaný I. A. v písomnom odôvodnení svojho odvolania prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe vo všetkých jeho výrokoch s poukazom na to, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3 a 4 sa sám považuje za osobu, ktorá konala v omyle vyvolanom u neho spoluobžalovanými O. C. a R. J.. Vo vzťahu k skutkom označeným v napadnutom rozsudku pod bodmi 1) a 2) je presvedčený o tom, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že by v čase, keď sprostredkoval predaj niektorých z predmetných kontajnerov v roku 2009 v okrese Prievidza mal vedomosť o tom, že sa jedná o kontajnery, ktoré pochádzajú z trestnej činnosti. On mal len záujem sprostredkovaním predaja privyrobiť si nejaké peniaze, ale nezískal neoprávnený prospech v rozsahu 10.164 Eur tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Priamo na hlavnom pojednávaní ho žiadny zo svedkov neoznačil za osobu, ktorá od nich prevzala peniaze za kontajnery. Vykonaným dokazovaním sa obžalobe nepodarilo preukázať, že by sa s K. J. dohodol na predaji odcudzených obytných kontajnerov. Výpoveď svedkyne T., bývalej priateľky K. J. považuje v tejto súvislosti za účelovú, v snahe poškodiť práve K. J., s ktorým sa zle rozišla. Prečo tvrdil práve svedok C., že on mal byť jednou z osôb, ktoré mu mali predať kontajner, k tomu sa on vyjadriť nevie. V súvislosti s výpoveďou svedka T. uviedol, že ten sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že ho vidí prvýkrát a priamo do očí mu nepovedal, že on je osobou, s ktorou prišiel do styku v súvislosti s predajom kontajnerov. Pri trestnom čine podielníctva je potrebné preukázať jednak to, že páchatel mal v čase prevodu vecí vedomosť o tom, že táto vec bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou a jednak, že mal z tejto trestnej činnosti nejaký prospech. Tieto skutočnosti však vo vzťahu k jeho osobe objektívne preukázané neboli a vôbec nie v takom rozsahu, ako to má vyplývať z odôvodnenia rozsudku. V konaní nebola objektívnym spôsobom preukázaná ani výška tzv. neoprávneného prospechu, ktorá má pritom vplyv na právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu. Vo vzťahu k skutkom označeným v napadnutom rozsudku pod bodmi 3 a 4 je z vykonaného dokazovania zrejmé, že v čase objednania tovaru (zámkovej dlažby) bola dodávka tohto tovaru na stavbu rýchlostnej cesty v okolí Nitry reálna a že obžalovaný C. sa mal následne na tejto stavbe spolupodieľať ako subdodávateľ, to znamená, že sa malo jednáť o reálny a nie fiktívny obchod, keď pritom on ozrejmil okolnosti, za ktorých sa zúčastnil predmetných obchodov s tým, že vopred nebol so spoluobžalovanými dohodnutý na tom, že po odobratí tovaru sa kúpna cena nezaplatí. Skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi uviedol obžalovaný J. považuje z jeho strany za účelovú obranu v snahe preniesť spoluzodpovednosť aj na jeho osobu, ako aj z dôvodu, že spoluobžalovaný J. si myslel, že na územie SR sa už nevráti. Obžalovaný J. sa pritom postavil do pozície osoby, ktorú mal on spoločne s obžalovaným C. na trestnú činnosť zneužiť ako tzv. „bieleho koňa,“ čo sa však v konaní nepreukázalo. Jednoznačne prehlasuje, že v predmetných obchodoch nekonal v úmysle spáchať trestný čin a sám sa zo strany obžalovaných J. a C. cíti byť oklamáný. Vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov uvádza, že za predpokladu, že by bol uznaný vinným zo všetkých skutkov obžaloby, tak tento trest považuje za neprímerane prísny, pretože prvostupňový súd pri ukladaní trestu neprihliadol na všetky okolnosti týkajúce sa jeho osoby, tiež na okolnosti, za ktorých sa mal dopustiť tohto konania, ako aj neprihliadol na skutočnosť, že z časti sa jedná o pokus trestného činu podvodu a že od spáchania jednotlivých skutkov uplynula doba viac ako 7 rokov. Tieto okolnosti vo vzájomnej súvislosti odôvodňujú pri ukladaní trestu jeho osobe použitie ustanovenia Trestného zákona upravujúce mimoriadne zníženie trestu. Pokiaľ by ho odvolací súd vzhľadom na výpoveď obžalovaného J. predsa len uznal vinným zo spáchania skutkov označených v rozsudku pod bodmi 3 a 4, nemôže ho uznať vinným zo skutkov označených v rozsudku pod bodmi 1 a 2, pretože týchto skutkov sa nedopustil a jeho vina nebola riadne preukázaná. V tejto súvislosti navrhol, aby odvolací súd v prípade, ak zruší výrok o vine u skutkov pod bodmi 1 a 2, zároveň

zrušil aj spoločný úhrnný trest, uložený mu prvostupňovým súdom, pretože v danom prípade by z dôvodu, že by mu nemohla byť priznaná priťažujúca okolnosť (§ 37 písm. h) Trestného zákona), nemohol uložiť trest odňatia slobody pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 pri aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona. V danom prípade by mal byť uložený trest v zákonom rozpätí trestnej sadzby uvedenej pri § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd s uvedenými okolnosťami riadne nevyporiadal a neprihliadol na dôkazy, ktoré boli vykonané v jeho prospech a preto navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozsudku a to v celom rozsahu a aby po jeho preskúmaní zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch týkajúcich sa jeho osoby a aby vec po zrušení rozsudku podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný O. C. v písomnom odôvodnení svojho odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe (ďalej len obžalovaný) v celom rozsahu, keďže je nesprávny, nakoľko sa cíti byť nevinný, pretože skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa nedopustil, ako aj z dôvodu, že skutok nie je trestným činom uvedeným vo vynesenej rozsudku. So závermi prvostupňového súdu sa nemôže rozhodne stotožniť, nesúhlasí so spôsobom akým sa tento vypořádaval nielen s dôkazmi vykonanými v rámci hlavného pojednávania, ale aj s otázkou skutkového stavu ako takého. Za zmätočné a nejasné považuje aj odôvodnenie rozhodnutia, podľa ktorého mal byť zo spáchania predmetného trestného činu usvedčený, keďže okresný súd pri odôvodnení svojho rozsudku nevychádzal pri svojom rozhodovaní „najmä z výpovede obžalovaného J.“, ale podľa jeho názoru „výlučne z výpovede obžalovaného J.“ Obžalovaný J. nie je podľa jeho názoru dôveryhodnou osobou a nemožno jeho výpovedi bez iných objektívnych a jednoznačných dôkazov brať na zreteľ a na jej podklade rozhodnúť, tak ako sa uvádza vo výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku, keďže okresný súd si v tomto prípade len mechanicky osvojil výpoveď obžalovaného J. a to bez ohľadu na dôkazy a okolnosti prípadu, keď predovšetkým pri kúpe obchodného podielu spoločnosti D.C.S. Design s.r.o. on nebol súčinný, ani inak aktívny. Výpoveďou nielen obžalovaného J., ale aj výpoveďou obžalovaného A. je vyvrátené tvrdenie okresného súdu, že by on akýmkoľvek spôsobom využil skutočnosť, že obžalovaný J. bol vo finančných problémoch a že ho nahovoril na kúpu obchodného podielu označenej spoločnosti a absentuje tu akákoľvek príčinná súvislosť medzi kúpou obchodného podielu spoločnosti D.C.S. Design, s.r.o. zo strany obžalovaného J. a ním sprostredkovaného obchodu súvisiace s výstavbou diaľnice. Poukázal na to, že mal reálne dohodnutú zákazku v súvislosti s výstavbou diaľnice, čo bolo potvrdené svedkom Y.. Hoci k uzatvoreniu zmluvy súvisiacej s výstavbou diaľnice nedošlo, svedok Y. žiadnym spôsobom nepoprel, že mal záujem reálne takúto zákazku dohodnúť. Navyiac podľa jeho názoru nebol žiadnym relevantným dôkazom v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom preukázaný jeho úmysel za dodaný tovar nezaplatiť, nebola preukázaná existencia takejto dohody medzi jeho osobou a ďalšími obžalovanými a rovnako nebolo preukázané, že by poškodené spoločnosti uviedol do omylu, alebo využil ich omyl, alebo že takýmto konaním chcel spôsobiť na ich majetku škodu a súčasne chcel seba alebo iného obohatiť. Má za to, že predmetná dohoda nevyplýva ani z výpovede samotného obžalovaného J. a neexistenciu dohody potvrdil aj obžalovaný A.. On nepodpisal žiadne rámcové ani iné zmluvy s poškodenými stranami, nebol majiteľom bankových účtov, nemal žiadne dispozičné práva k takýmto účtom, nezhotovil a ani nepredložil poškodenej spoločnosti Best Beta, a.s. potvrdenie vystavené ČSOB bankou a ani sa nezúčastnil žiadnych rokovaní so zamestnancami ČSOB, a.s. Benešov. Jeho osoba nebola konateľom spoločnosti D.C.S. Design, s.r.o. a nebol ani osobou oprávnenou na vykonávanie akéhokoľvek právneho úkonu za túto spoločnosť a preto nemohol ani vedieť, či spoločnosť D.C.S. Design, s.r.o. si splnila svoje záväzky z tohto (alebo aj iného) obchodno-zväzkového vzťahu a aj v tejto súvislosti poukázal na výpovede svedkov C., W., J. i právneho zástupcu poškodenej spoločnosti Best Beta, a.s. Y.. Na záver poukázal aj na to, že obžalovaný J. vypovedal, že za trestnou činnosťou je obžalovaný A. a jeho osoba, pričom keď uvádzal vo svojej výpovedi konkrétne skutočnosti súviseli s obžalovaným A.. Obžalovaný A. zase vypovedal, že za trestnou činnosťou je obžalovaný J. a jeho osoba, pričom keď uvádzal vo svojej výpovedi podstatné skutočnosti, tieto súviseli len s obžalovaným J.. Z výpovedí svedkov a z listinných dôkazov je zrejmé, že výlučnú komunikáciu (vrátane osobných rokovaní) ohľadne objednávky a dodania tovaru realizovali zástupcovia poškodenej spoločnosti s obžalovanými A. a J., s výnimkou komunikácie jeho osoby so svedkom C. za účelom naskladnenia tovaru. Ďalej je tiež zrejmé, že obžalovaní J. a A. založili účet pre spoločnosť D.C.S. Design a tiež, že vykonali falošné bankové operácie a v súvislosti so skutkami 3 a 4 boli obidvaja zadržaní českou políciou. Z uvedených skutočností je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie má výrazné chyby, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pričom súd sa riadne nevyporiadal so všetkými okolnosťami rozhodujúcimi pre rozhodnutie, resp. ich nesprávne posúdil. Poukázal ďalej na to, že trestné právo má navyiac charakter ultima ratio, z ktorého

vyplýva, že trestné právo má sekundárny charakter, čiže závisí od ďalších odvetví práva. Formulácia, že trestné právo je „ultima ratio“ znamená, že nielen zákonodarca, ale aj právna prax má používať trestné právo v prípade, keď ostatné prostriedky nestačia. Trestné právo teda nesmie pohlcovať iné právne odvetvia, nahrádzať ich a pôsobiť ako primárna ochrana tam, kde ochrana porušenia práva je doménou hlavne iných právnych odvetví. Súčasne sa tiež domnieva, že v prípravnom konaní ako aj v konaní pred prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci došlo v jeho neprospech k porušeniu ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda jednej zo základných zásad trestného konania, čo vidí v tom, že ani vyšetrovateľ ani prvostupňový súd neobjasňovali s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace proti nemu a v jeho prospech nevykonali ani dôkazy dokonca ani po tom ako ich vykonanie on navrhol. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, na margo predmetného prebiehajúceho trestného konania poukázal tiež na to, že dĺžka tohto konania neprímerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach a preto zmiernenie trestu je určitou kompenzáciou štátu za to, že došlo k porušeniu práv obžalovaných z tohto dôvodu, čo v predmetnom konaní - odhliadnuc od tej skutočnosti, že je nevinný - nebolo zo strany súdu zohľadnené. On pritom v súčasnej dobe vedie riadny a sporadický život, má družku, riadne sa stará o svoje mal. dieťa, ktoré je zverené do osobnej starostlivosti matky, riadne a včas platí výživné vo výške 120 EUR mesačne, pričom jediným riadnym zdrojom príjmov na výchovu a výživu mal. dieťaťa - vzhľadom na tú skutočnosť, že matka mal. je t.č. v režime osobného bankrotu - je jeho mesačný plat a v prípade jeho straty sa jednoznačne matka s dcérou dostanú do stavu hmotnej núdze. Podľa jeho názoru výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To 8/2011 zo dňa 8.2.2011 a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/47/2013 zo dňa 12.6.2013 (40 mesiacov nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody, pričom prepustený bol po odpykaní 26 mesiacov nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody) mal na neho dostatočný výchovný vplyv, keďže sa riadne zaradil do bežného života a od tejto doby nepácha žiadnu trestnú činnosť. Z uvedeného dôvodu má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne posúdil aj možnosť jeho nápravy titulom vyššie uvedeného odpykania nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody. Odhliadnuc od toho, že sa cíti byť nevinný, uložený trest sa mu javí ako prísny a neprímeraný a to so zreteľom na všetky okolnosti predmetnej veci ako aj na samotnú dĺžku predmetného trestného stíhania. Záverom poukázal aj na zásadu in dubio pro reo, podľa ktorej, ak existujú pochybnosti v otázke viny obžalovaného a nie je možné tieto pochybnosti rozptýliť ďalším dokazovaním, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného, čo v tomto prípade konajúci súd neaplikoval. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, právnu kvalifikáciu predmetného skutku a správnosť postupu konania prvostupňového súdu a aby ho v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm.c) Trestného poriadku, eventuálne, aby napadnutý rozsudok z dôvodov podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Trestného poriadku zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi (ďalej len prokurátor) namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo vzťahu k obžalovaným I. A. a R. J. a to ohľadom výrokov a vine a treste v neprospech obidvoch obžalovaných s poukazom na nesprávnu právnu kvalifikáciu pokračovacej trestnej činnosti, ako aj pochybenie v súvislosti s ukladaním spoločného trestu obžalovaným I. A. a R. J.. Okresný súd v prejednávanej trestnej veci postupoval nesprávne, keď konanie obžalovaných I. A. a R. J. právne posúdil ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zák. v spolupáchateľstve, keď tak obžalovaný I. A. v prípade trestného činu, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T/53/2016, ako aj obžalovaný R. J. v prípade trestného činu, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/100/2016, spáchali predmetný delčí (správne čiastkový - pozn. predsedu senátu) útok ako samotní páchatelia a nie ako spolupáchatelia podľa § 20 Tr.zák. Podľa odvolateľa z dikcie § 41 ods.3 Tr.zák. zároveň vyplýva, že pri ukladaní spoločného trestu súd zrušuje okrem výroku o vine aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Podľa § 164 písm.a) Tr.por. v rozsudku, ktorým sa rozhoduje o vine, uvedie súd aj výrok o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnený. Podľa § 287 ods.1 Tr.por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods.1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Výrokom majúcim podklad vo výroku o vine je teda aj výrok o náhrade škody, ktorý je obsiahnutý tak v rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T/53/2016, ako aj v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/100/2016. Prvostupňový súd teda nepostupoval správne, keď v prípade vyššie uvedených odsudzujúcich rozhodnutí nezrušil aj výroky o náhrade škody a tieto následne neprevzal do napadnutého rozsudku zo dňa 1.2.2017. Z vykonaného dokazovania v prejednávanej trestnej veci je rovnako zrejmé, že tak obžalovaný I. A., ako aj obžalovaný R. J. sa teraz stíhaného zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zák. dopustili

na troch poškodených osobách, teda obaja obžalovaní sa stíhaného zločinu dopustili na viacerých osobách, závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm.j) Tr.zák. a preto malo byť konanie každého z nich správne právne kvalifikované ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a), písm.c) Tr.zák. v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. a v časti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. Na podklade uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.d) Tr.por. zrušil výroky o vine, treste a náhrade škody v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovaným I. A. a R. J. a sám ich v zmysle § 322 ods.1, ods.2 Tr.por. po tom, čo v zmysle § 41 ods.3 Tr.zák. zruší výroky aj o náhrade škody z rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T/53/2016 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/100/2016, uzná vinnými na skutkovom základe uvedenom v rozsudku okresného súdu a to zo zločinu podvodu § 221 ods.1, ods.3 písm.a), písm.c) Tr.zák. v časti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. a v časti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a uloží im trest podľa rozsudku okresného súdu a zároveň prevezme výroky o náhrade škody z citovaných rozsudkov Okresného súdu Prešov a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných I. A., O. C. a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 1. júna 2017 na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 25. apríla 2017, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom a obžalovanými I. A. a O. C. napadnutých výrokov rozsudku o vine, treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných I. A. a R. J.. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a napriek tomu, že tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovenia § 41 ods.3 Tr.zák., týkajúceho sa ustanovení o ukladaní spoločného trestu za pokračovací trestný čin a nesprávnemu právnomu posúdeniu skutkov pod bodom 3 a 4 vždy u obžalovaných I. A. a R. J., keď nechal do úvahy, že zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zák. sa obidvaja obžalovaní navyše dopustili na troch poškodených osobách - teda na viacerých osobách závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm.j) Tr.zák., v dôsledku uvedených pochybení u oboch označených obžalovaných dospel nesprávnym právnym záverom.

Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaných I. A., O. C. a R. J., ale predovšetkým aj o nižšie uvedené svedecké výpovede, tiež výpovede poškodených v procesnom postavení svedkov a listinné dôkazy. Aj keď obžalovaný I. A. spáchanie všetkých skutkov na hlavnom pojednávaní poprel s tým, že podľa jeho názoru za celou trestnou činnosťou treba vidieť predovšetkým osoby obžalovaného O. C. a tiež R. J., ktorí využili situáciu, že sa dlhodobo nachádza mimo územia republiky a vypovedali v jeho neprospech, trestná činnosť kladená mu za vinu bola preukázaná okrem jeho čiastočných priznaní najmä vo vzťahu ku skutkom pod bodom 1 a 2 z prípravného konania, keď zmenu svojich výpovedí na hlavných pojednávaniach nevedel logicky odôvodniť, ale predovšetkým u skutku pod bodom 1 predovšetkým usvedčujúcou výpoveďou svedka C., ktorý obžalovaného aj spoznal ako jednu z osôb, ktoré mu predali kontajner, u skutku pod bodom 2 výpoveďami svedkov T., T., G. i Y. a u oboch skutkov pod bodmi 1 a 2 výpoveďami svedkov B., E. a T. - ten spoznal obžalovaného ako jedného z mužov, ktorému odovzdával utŕžené peniaze za predaj kontajnerov - tiež svedkyňou T., svedkom D. i listinnými dôkazmi, na ktoré v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa poukázal, pokiaľ sa týka skutkov pod bodmi 3 a 4, obžalovaný I. A. i O. C. boli v týchto bodoch zo spáchania skutkov usvedčení predovšetkým výpoveďami spoluobžalovaného R. J., ktorý vo svojich výpovediach podrobne popísal, ako bol obidvoma spoluobžalovanými použitý na páchanie tam označenej trestnej činnosti ako tzv. „biely kôň“ po tom, ako sa v čase, keď bol vo vážnych finančných problémoch, stal konateľom spoločnosti D.C.S. Design, keď v tejto pozícii za označenú spoločnosť podpisoval doklady súvisiace s podvodným konaním spoluobžalovaných I. A. a O. C., ktorí od poškodených spoločností vylákali tovar predstierajúc solventnosť, čo sa však nezakladalo na pravde, ale aj výpoveďami svedkov O., W. C., J., splnomocnených zástupcov poškodených strán C., Y., C. i B. i na skutky pod bodom 3 a 4 sa vzťahujúcimi konkrétnymi listinnými dôkazmi, na ktoré tiež okresný súd v napadnutom rozsudku podrobnejšie poukázal, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia vecne správne, presvedčivo a aj veľmi podrobne

odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný I. A. spáchal skutky pod bodom 1 až 4 (skutok pod bodom 5 pritom ako súčasť ďalšieho čiastkového útoku, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol Okresným súdom Prešov sp.zn. 5T/53/2016 zo dňa 17.6.2016, kedy nadobudol aj právoplatnosť, správne prevzal do svojho rozhodnutia súc viazaný skutkovými zisteniami v citovanom zrušenom rozsudku a znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane tohto nového čiastkového útoku), že obžalovaný O. C. spáchal skutky pod bodom 3 a 4 a že obžalovaný R. J. spáchal skutky pod bodom 3 a 4 (skutok pod bodom 6 pritom ako súčasť ďalšieho čiastkového útoku, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/100/2016 zo dňa 15.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.7.2016, tiež správne prevzal do svojho rozsudku súc viazaný skutkovými zisteniami v citovanom zrušenom rozsudku a znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane tohto nového čiastkového útoku) spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaných I. A. a O. C., keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaných I. A., O. C. a R. J. zo spáchania žalovaných skutkov tak ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaných I. A. a O. C. uvedené v ich odvolaniach neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Odvolací súd preto vo vzťahu ku skutkovým zisteniam v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne a podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku a okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom postupoval aj pri ukladaní trestu obžalovanému O. C.. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému O. C., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu postupoval v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. C. podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 5, § 37 písm. h), m) Trestného zákona ako trest súhrnný podľa § 42 ods.1 Tr.zák. vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov (na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol uložený obžalovanému O. C. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T 47/2013 zo dňa 12.6.2013, právoplatný dňa 12.6.2013, ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti obžalovaným spáchaných trestných činov (vzhľadom na ustanovenie § 38 ods.5 Tr.zák. správne pri ukladaní trestu nepoužil napriek prevahe priťažujúcich okolností ustanovenie § 38 ods.4 Tr.zák.) a pomery obžalovaného O. C. tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného O. C. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o zrušení výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nitra (je v súlade s ustanovením § 42 ods.2 Tr.zák.), preto ani v tomto smere neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného O. C..

Krajský súd teda vzhľadom k vyššie uvedenému dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam vo vzťahu k všetkým trom obžalovaným, ale vo vzťahu k obžalovanému O. C. aj k úplne totožným právnym záverom ako okresný súd a rovnako si v celom rozsahu osvojil tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery a keďže odvolacie námietky obžalovaného O. C. boli v podstate zhodné s jeho obhajobnými prejavmi v štádiu konania pred súdom prvého stupňa a okresný súd sa s nimi vysporiadal už v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne

závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami obžalovaného O. C. sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Okresný súd však pochybil pri právnom posúdení konania obžalovaných I. A. a R. J. a to u obžalovaného I. A. vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3, 4, a 5 a u obžalovaného R. J. vo vzťahu ku skutkom pod bodom 3, 4 a 6, keď konanie každého z nich v označených bodoch síce správne právne posúdil u každého z nich ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zák., nie však aj podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.j) Tr.zák. napriek tomu, že obžalovaní I. A. aj R. J. spáchali stíhaný pokračovací zločin podvodu (obžalovaný I. A. u skutkov pod bodom 3, 4 a 5 a obžalovaný R. J. u skutkov pod bodom 3, 4 a 6) na troch poškodených osobách, teda na viacerých osobách, čo ustanovenie § 138 písm.j) Tr.zák. vyjadruje ako osobitný kvalifikačný pojem spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania, ktoré pochybenie krajský súd postupom v súlade s ustanovením § 321 ods.1 písm.d), ods.3 Tr.por. napravil.

Rovnakým postupom odvolací súd napravil v prokurátorom podanom odvolaní správne namietané nesprávne aplikovanie ustanovenia § 41 ods.3 Tr.zák. pri postupe vo vzťahu k odsúdeniu páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, keď pri zákonom postupe v takomto prípade je potrebné zrušiť v rozsudku nielen skorší výrok o vine, o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ale aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, teda jednoznačne aj výrok o náhrade škody, ktorý má vo výroku o vine svoj podklad. Uvedené pochybenie okresného súdu preto krajský súd tiež napravil vo svojom rozsudku. K odvolacím námietkam prokurátora týkajúcim sa právneho posúdenia konania obžalovaných I. A. a R. J. - okrem krajským súdom už spomenutého napravenia pochybenia okresného súdu pri právnom posúdení konania obžalovaných I. A. a R. J. vo vzťahu k pokračovaciemu zločinu podvodu podľa § 221 Tr.zák. aj s kvalifikovanou skutkovou podstatou podľa odseku 3 aj písm.c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.j) Tr.zák. - podľa ktorého sa každý z obžalovaných označeného zločinu nedopustili len ako spolupáchatelia podľa § 20 Tr.zák., ale každý z nich (a to obžalovaný I. A. v bode 5 a obžalovaný R. J. v bode 6) aj samostatným konaním, krajský súd poukazuje len na prokurátorom zrejme nesprávne pochopený gramatický výklad vo vzťahu ku každému z oboch obžalovaných slovným spojením „v časti spoločným konaním,“ ktoré vyjadruje aj záver o spáchaní predmetného čiastkového útoku (u obžalovaného I. A. pod bodom 5 a u obžalovaného R. J. pod bodom 6) nielen formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ale aj samostatným konaním.

Vzhľadom na takto uvedené dôvody a na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaných I. A. a R. J. odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods.3 Tr.por. vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným v celom rozsahu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku obžalovaných I. A. a R. J. uznal za vinných a odsúdil ich nasledovne:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona krajský súd zrušil výroky o vine, treste a náhrade škody rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 5T 53/2016 zo dňa 17.6.2016, právoplatný dňa 17.6.2016, ktorým bol obžalovaný I. A. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 18 (osemnásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a výroky o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 3T 100/2016 zo dňa 15.6.2016, právoplatný dňa 1.7.2016, ktorým bol obžalovaný R. J. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov

a obžalovaného I. A. uznal za vinného pod bodom 1 a 2 zo spáchania pokračovacieho zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v časti spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a pod bodmi 3, 4 a 5 zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm.c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.j) Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

a obžalovaného R. J. pod bodmi 3, 4 a 6 uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm.c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.j) Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a odsúdil ich nasledovne:

Obžalovaného I. A. podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona na spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého obžalovaného I. A. podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin

a obžalovaného R. J. podľa § 221 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého obžalovanému R. J. podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona obžalovanému R. J. uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze styku so spoluobžalovanými I. A., nar. X.XX.XXXX v J. a O. C., nar. X.X.XXXX v L. J..

Takto stanovené tresty odňatia slobody a to u obžalovaného I. A. vo výmere 6 (šesť) rokov ako trest spoločný a úhrnný, uložený tomuto obžalovanému podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a u obžalovaného R. J. ako podmienecný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky tiež ako trest spoločný za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním tohto obžalovaného so skúšobnou 3 - ročnou dobou v zmysle § 221 ods. 3, § 51 ods. 1, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n) Trestného zákona a s uloženým obmedzením podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona spočívajúcom v zákaze styku so spoluobžalovanými I. A., nar. X.XX.XXXX v J. a O. C., nar. X.X.XXXX v L. J., podľa odvolacieho súdu zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 písm. c/ Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného, resp. u obžalovaného I. A. spáchaných trestných činov, vyplývajúcej z jeho (ich) povahy, spôsobu spáchania a spôsobeného následku, zistenej príťažujúcej okolnosti u obžalovaného I. A. (§ 37 písm.h) Tr.zák.) a dvom zisteným poľahčujúcim okolnostiam (§ 36 písm.l), písm.n) Tr.zák.) u obžalovaného R. J., ako aj pomerom obidvoch obžalovaných a možnosťami ich nápravy z hľadiska účelu trestu, ich individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložené tresty odňatia slobody v takto stanovenej výmere (u obžalovaného R. J. s jeho podmienecným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe spolu s uloženým obmedzením) sú dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou.

Krajský súd napokon podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaným I. A., O. C. a R. J. uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne spoločnosti CS-BETON, s. r. o., so sídlom Veľké Žernoseky 184, 412 01, IČO: 47287586 škodu vo výške 5 565,65 € a obžalovanému R. J. uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti APSALAR, s.r.o. so sídlom Drieňová ul. č. 1H/II. 16940, 821 01 Bratislava, škodu vo výške 7.088,07 €, pretože poškodené strany si svoj nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas a vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bola dôvodnosť ich nárokov a tiež aj ich výška jednoznačne preukázaná a napokon podľa § 288 ods.1 Tr.por. a v súlade s týmto zákonným ustanovením poškodenú obchodnú spoločnosť Eluma Trans, s.r.o. Prešov, Volgogradská 13, Prešov, IČO: 36466115 s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, keď pri správnom postupe mal v tomto smere v rámci adhézneho konania rozhodnúť už súd prvého stupňa.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaných I. A. a R. J. je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného O. C. ani obžalovaného I. A. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech týchto obžalovaných na podklade nimi podaných odvolaní a preto odvolania obžalovaných I. A. a O. C. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok pod bodom II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.